

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Štěpána Výborného a soudců Karly Cháberové a Martina Bobáka ve věci

žalobce: **O. M.**
státní příslušnost: Ukrajina
bytem
zastoupený advokátkou Marií Kurkovou
sídlem Školní 10, Praha 4

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 2. 2023, č. j. OAM-36949-16/DP-2022,

takto:

- I. Rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky ze dne 21. 2. 2023, č. j. OAM-36949-16/DP-2022, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 13 200 Kč k rukám jeho zástupkyně Marie Kurkové, advokátky, do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a průběh řízení před správním orgánem

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí, kterým Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky zamítlo žádost žalobce o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání podle § 44a odst. 3 ve spojení s § 35 odst. 3 a § 37 odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“).
2. Z obsahu správního spisu zjistil soud následující, pro věc podstatné skutečnosti.
3. Trestním příkazem Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 22. 2. 2021, sp. zn. 30 T 13/2021, byl žalobce shledán vinným ze spáchání přečinu ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1 trestního zákoníku. Žalobce byl odsouzen k peněžitému trestu v celkové výměře 50 000 Kč a byl mu uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu 24 měsíců.
4. Uvedený přečin spáchal žalobce tím, že řídil motorové vozidlo, kdy provedenými orientačními dechovými zkouškami byla v jeho dechu zjištěna hodnota minimálně 2,14 promile alkoholu a současně projevoval příznaky ovlivnění alkoholem. Dle výsledku následného vyšetření měl v danou chvíli 2,35 g/kg alkoholu v moči a podle ošetřujícího lékaře jevil známky požití alkoholu, kdy měl překrvené spojivky, zpomalenou reakci zornic apod.
5. Z výpisu z evidence rejstříku trestů dále vyplývá, že peněžitý trest žalobce uhradil a od výkonu trestu zákazu činnosti bylo podmíněně upuštěno dne 10. 5. 2022 se zkušební dobou do 10. 1. 2024.
6. Dne 7. 9. 2022 podal žalobce žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu, které mu bylo vydáno za účelem podnikání.
7. Ve vyjádření k podkladům rozhodnutí žalobce navrhl přerušit řízení o jeho žádosti do ukončení jeho zkušební doby (tj. do 10. 1. 2024). Usnesením ze dne 20. 2. 2023 žalovaný návrhu žalobce nevyhověl a řízení nepřerušil. Žalovaný uvedl, že na žalobce nelze nahlížet jako na bezúhonného, neboť se nachází ve zkušební době. Až do dne 10. 1. 2024 nelze postavit na jisto, že se žalobce osvědčil. Přerušování řízení by bylo v rozporu se základními zásadami správního řízení.
8. Napadeným rozhodnutím žalovaný žalobcovu žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu zamítl. Žalovaný konstatoval, že jsou dány důvody pro neprodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu, neboť žalobce byl pravomocně odsouzen za spáchání úmyslného trestného činu a toto odsouzení nebylo dosud zahlazeno.
9. Žalovaný uvedl, že žalobce nemá na území České republiky žádného rodinného příslušníka. Na území České republiky sice pobývá od roku 2005, nicméně v zemi původu má svou rodinu a také ze smlouvy o nájmu bytu vyplývá, že žalobce pobývá v bytě sám.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

Doplnil, že žalobce jako státní příslušník Ukrajiny má možnost pobývat na území schengenského prostoru, a tedy i na území České republiky, až 90 dnů bez víza. Navíc Česká republika v současné době občanům Ukrajiny uděluje dlouhodobá víza za účelem strpění pobytu na území.

10. K argumentaci žalobce žalovaný dodal, že v současné době nelze na něj pohlížet jako na bezúhonného, neboť se stále nachází ve zkušební době, která ještě neuplynula, i přesto, že dne 10. 5. 2022 bylo podmíněně upuštěno od výkonu trestu. Žalobce má stále v evidenci z rejstříku trestů záznam o spáchání úmyslného trestného činu, na základě kterého mu byla soudem stanovena zkušební doba, která vyprší až dne 10. 1. 2024. Do této doby správní orgán nemá jistotu, zda dojde k osvědčení žadatele. Doplnil, že žalobce je dospělý, samostatný a porušil právní předpisy České republiky na základě svého vlastního rozhodnutí. Musí tak nést důsledky svého protiprávního jednání, kterého se dopustil vědomě a úmyslně.

II. Obsah žaloby

11. Žalobce namítá, že v případě peněžitého trestu platí fikce neodsouzení jeho zaplacením. V případě trestu zákazu činnosti platí fikce neodsouzení jeho výkonem, resp. osvědčením ve zkušební době podmíněného upuštění od zbytku tohoto trestu, a to zpětně ke dni podmíněného upuštění. Peněžitý trest vykonal, a proto ve vztahu k tomuto trestu začala platit fikce neodsouzení. Ohledně trestu zákazu činnosti v současné době běží zkušební doba, po uplynutí které bude soud vyslovovat osvědčení. Pokud soud vysloví, že žalobce se ve zkušební době osvědčil, bude se mít za to, že trest zákazu činnosti byl žalobcem vykonán dnem 10. 5. 2022. Usnesení soudu o zahlazení odsouzení bude mít zpětný účinek na bezúhonnost žalobce. Žalobce připomíná, že rejstřík trestů pouze deklaruje určité skutečnosti a změny tam provedené nemají konstitutivní povahu, nýbrž povahu deklaratorní. Žalobce míní, že správní orgán nemohl posoudit otázku jeho bezúhonnosti, jelikož nevěděl, jaké stanovisko (osvědčení) vydá soud po uplynutí zkušební doby upuštění od výkonu trestu zákazu řízení motorových vozidel.
12. S ohledem na výše uvedené žalobce požádal o přerušení správního řízení do doby vyjasnění předběžné otázky, zda výmaz záznamu z rejstříku trestů nebude proveden s právními účinky ke dni 10. 5. 2022. Žádosti o přerušení řízení však žalovaný nevyhověl, čímž se dopustil vady řízení, jež mohla mít za následek nesprávnost rozhodnutí. Nelze totiž vydávat rozhodnutí ve věci na základě nejistého právního stavu, když je zcela zřejmé, že tento právní stav může doznat změn.
13. Žalobce dále nesouhlasí s posouzením zásahu do jeho soukromého a rodinného života. Žalobce se domnívá, že v jeho případě převáží soukromý zájem na zachování patnáctiletého života na území České republiky nad veřejným zájmem spočívajícím v neprodloužení jeho povolení k dlouhodobému pobytu z důvodu trestní nezachovalosti. Žalobce podotýká, že spáchal trestný čin nízkého stupně společenské nebezpečnosti, nikomu neublížil na zdraví ani nezpůsobil jiné závažné a trvalé následky. Šlo o ojedinělý exces v jeho řádném životě, čemuž odpovídá nízký uložený trest, který měl výchovný efekt. Od spáchání trestného činu žalobcem navíc uplynuly více než dva roky, po které žalobce žil na území České republiky řádným životem. Tyto skutečnosti výrazně oslabují tvrzení žalovaného o aktuálním nebezpečí hrozícím od žalobce. Žalobce zde má stabilní příjem z podnikání a ze svého podnikání rovněž živí svou rodinu, která pobývá na Ukrajině. Nadto zamítnutí žádosti znamená ve

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

svém důsledku pro žalobce nutnost vycestovat na Ukrajinu, kde nyní probíhá válka. Za současné bezpečnostní situace na Ukrajině důsledek tohoto rozhodnutí není zjevně přiměřený jeho důvodu, přičemž sám žalovaný počítá s tím, že žalobce zůstane na území České republiky minimálně do 31. 3. 2024.

III. Vyjádření žalovaného

14. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že s argumentací žalobce nesouhlasí. Žalobce sice vykonal jemu uložený peněžitý trest, ovšem zkušební doba podmíněného upuštění od výkonu zákazu řízení motorových vozidel mu uplyne až dne 10. 1. 2024. Ministerstvo tak nemuselo přerušovat řízení o žádosti a čekat na rozhodnutí trestního soudu o zahrazení trestného činu žalobce. Žalovaný odkazuje na rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 22. 9. 2022, č. j. 51 A 27/2022 – 39 (dále jen „rozsudek sp. zn. 51 A 27/2022“).
15. Žalovaný uvádí, že žalobce se v České republice nachází bez své rodiny. Žalobce zde nemá ani žádné jiné příbuzné a nevlastní zde ani žádnou nemovitost. Zásah do soukromého a rodinného života žalobce případným vycestováním na Ukrajinu nebude žádný, snad jen co se týká ekonomické roviny, ovšem ministerstvu vnitra není známo, že by nemohl podnikat, popřípadě být zaměstnaný na území svého domovského státu. Stávající situaci si navíc přivodil žalobce sám a je jen dílem šťastné náhody, že nezpůsobil žádnou závažnou nehodu s následkem poškození cizího majetku nebo dokonce na zdraví. Ministerstvo si je vědomo válečného konfliktu na území Ukrajiny, proto žalobce může požádat o udělení dlouhodobého víza za účelem strpění pobytu na území dle § 33 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců.
16. K závažnosti a společenské škodlivosti trestného činu žalobce žalovaný uvádí, že nemůže být pochyb o tom, že byl naplněn základní zákonný předpoklad pro zamítnutí žalobcovy žádosti z důvodu, že spáchal úmyslný trestný čin. Za takových okolností obecně Ministerstvo vnitra nemá další prostor pro uvažování, zda žádost o prodloužení platnosti dlouhodobého pobytu zamítnout či ji vyhovět. Trestný čin, kterého se žalobce dopustil, považuje žalovaný za závažný. Současně se jednalo o hrubé porušení právních předpisů, což lze dovodit z toho, že žalobci byly bezprostředně po dokonání trestného činu naměřeny vysoké hodnoty alkoholu. Jeho jednání tedy svědčí o zvláštní bezohlednosti ve vztahu k zájmům chráněným zákonem.

IV. Replika žalobce

17. Žalobce v replice na vyjádření žalovaného zopakoval, že pokud ve zkušební době (tj. do 10. 1. 2024) nebude z jeho strany porušen trestní zákoník, vydá soud ve vztahu k trestu zákazu činnosti osvědčení a dojde k naplnění podmínek § 91 odst. 3 trestního zákoníku a žalobce bude považován za bezúhonného již ode dne 10. 5. 2022. Rozsudek sp. zn. 51 A 27/2022 žalobce považuje za nerelevantní. V tomto případě k okamžiku vydání rozhodnutí nebylo soudem ještě rozhodnuto o podmíněném upuštění od výkonu zbytku trestu zákazu činnosti, a proto fikce neodsouzení nemohla ke dni vydání správního rozhodnutí nastat (a to ani zpětně). Naproti tomu u žalobce bylo od výkonu zbytku trestu zákazu činnosti řízení motorových vozidel již pravomocně podmíněně upuštěno dnem 10. 5. 2022 a k okamžiku vydání napadeného rozhodnutí byla tato skutečnost žalovanému známa, jakož i to, že fikce neodsouzení žalobce může nastat zpětně ke dni 10. 5. 2022. Pokud k této skutečnosti při svém rozhodování žalovaný nepřihlédl, dopustil se vady řízení.

V. Posouzení žaloby Městským soudem v Praze

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

18. Soud dle § 75 s. ř. s. přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, v rozsahu žalobou tvrzených bodů nezákonnosti, kterými je vázán, podle skutkového a právního stavu ke dni vydání žalobou napadeného rozhodnutí, a dospěl k závěru, že žaloba byla podána důvodně.
19. Soud rozhodl bez nařízení jednání, neboť účastníci řízení takovýto postup akceptovali.
20. Podle § 44 a odst. 3 věty druhé zákona o pobytu cizinců na prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu se § 35 odst. 2 a 3, § 36, § 46 odst. 3 a 7 a § 55 odst. 1 a 2 vztahují obdobně.
21. Podle § 35 odst. 3 zákona o pobytu cizinců dobu platnosti víza k pobytu nad 90 dnů a dobu pobytu na území na toto vízum nelze prodloužit, pokud ministerstvo shledá důvod pro zahájení řízení o zrušení platnosti tohoto víza (§ 37).
22. Podle § 37 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců ministerstvo zruší platnost víza k pobytu nad 90 dnů, jestliže cizinec byl pravomocně odsouzen za spáchání úmyslného trestného činu.

A. Fikce zahlázení odsouzení

23. Žalobce předně namítá, že žalovaný nepřihlédl ke skutečnosti, že peněžitý trest již uhradil, takže ze zákona došlo k jeho zahlázení, a od výkonu trestu zákazu činnosti bylo podmíněně upuštěno dne 10. 5. 2022 se zkušební dobou do 10. 1. 2024, přičemž pokud se osvědčí, bude se mít za to, že trest zákazu činnosti byl žalobcem vykonán dnem 10. 5. 2022. Soud však argumentaci žalobce nepřisvědčil.
24. Soud nepopírá, že podle § 91 odst. 3 trestního zákoníku platí, že vyslovil-li soud, že se podmíněně propuštěný nebo odsouzený, u něhož se podmíněně upustilo od výkonu zbytku trestu zákazu činnosti, osvědčil, má se za to, že trest byl vykonán dnem, kdy nabylo právní moci rozhodnutí, že se podmíněně upouští od výkonu zbytku trestu zákazu činnosti. Uvedené však nic nemění na skutečnosti, že do uplynutí zkušební doby je na takovou osobu nadále hleděno jako na pachatele trestné činnosti. Jestliže ke dni vydání napadeného rozhodnutí doposud neuběhla soudem stanovená zkušební doba, během níž bylo podmíněně upuštěno od výkonu žalobcova trestu zákazu činnosti, nezbylo žalovanému než k předchozímu trestu žalobce přihlédnout, neboť na něj nebylo možno nahlížet jako na osobu, jejíž trestná činnost byla zahlázena. Soud souhlasí se žalovaným, že ke dni jeho rozhodování nebylo postaveno na jisto, zda se žalobce osvědčí, a již z toho důvodu nebylo možno zohlednit, že bylo podmíněně upuštěno od výkonu uloženého trestu zákazu činnosti. Žalovaný rozhodoval na základě aktuálně zjištěného skutkového stavu, přičemž z výpisu z rejstříku trestů jednoznačně vyplývalo, že žalobce spáchal shora specifikovanou trestnou činnost.
25. Soud se ztotožnil závěry rozsudku sp. zn. 51 A 27/2022, v němž krajský soud považoval za zásadní, že žalobce ke dni vydání napadeného rozhodnutí trest zákazu činnosti nevykonával (§ 74 odst. 2 trestního zákoníku) ani se k tomuto dni nemělo za to, že trest vykonával v důsledku osvědčení se ve zkušební době podmíněného upuštění od výkonu zbytku trestu zákazu činnosti (§ 91 odst. 3 trestního zákoníku). Jakkoli některé okolnosti věci nejsou totožné jako v nyní posuzovaném případě, považuje soud za zásadní závěr krajského soudu, že klíčovou okolností je skutečnost, zdali ke dni rozhodování správního orgánu lze bez dalšího konstatovat, že se cizinec páchající v minulosti trestnou činností osvědčil či nikoli. Jestliže ke dni vydání napadeného rozhodnutí nenastala fikce neodsouzení, vycházel

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

žalovaný v době svého rozhodování správně z toho, že žalobce byl pravomocně odsouzen za spáchání úmyslného trestného činu.

26. Žalovaný zároveň dle soudu nepochybil, pokud nevyhověl žádosti žalobce a na základě žalobcem předestíraných skutečností řízení nepřerušil.
27. Podle § 64 odst. 1 písm. c) správního řádu správní orgán může řízení usnesením přerušit, probíhá-li řízení o předběžné otázce. Institut předběžné otázky je upraven v § 57 správního řádu, dle kterého se postupuje tehdy, jestliže vydání rozhodnutí závisí na řešení otázky, již nepřísluší správnímu orgánu rozhodnout a o které nebylo dosud pravomocně rozhodnuto. Pro nyní vedené řízení však nebylo možno seznat existenci jakékoli předběžné otázky, neboť v době rozhodování žalovaného bylo rozhodnuto o tom, zda žalobce spáchal trestnou činnost či nikoli. Na žalobce bylo nadále nahlíženo jako na pachatele trestné činnosti, neboť dosud neuběhla jemu stanovená zkušební doba, během které mohl ověřit, že se osvědčil. V budoucnu (nikoli jistě) nastalý moment nemůže představovat okolnost, která by způsobila, že nebylo postaveno najisto, zda v době rozhodování žalovaného bylo možno na žalobce nahlížet jako osobu, u níž by se uplatnila fikce neodsouzení.
28. Ad absurdum soud uvádí, že při akceptaci argumentace žalobce by mohl každý cizinec, jemuž je při posuzování jeho pobytových záležitostí přičteno k tíži předchozí spáchání trestné činnosti, požadovat, aby žalovaný nerozhodl do doby, než se ze zákona osvědčí či než soud rozhodne o tom, že se osvědčil. Smyslem zrušení pobytového oprávnění či nevyhovění žádosti o jeho prodloužení z důvodu předchozí trestné činnosti spáchané cizincem je ochrana veřejného pořádku, a proto je nezbytné hodnotit právě ke dni rozhodování, zdali již došlo k zahlázení odsouzení či nikoli. Jestliže nastane druhá varianta, není rozhodné, zdali na cizince bude v budoucnu nahlíženo jako na bezúhonného, a to i zpětně ke dni rozhodování správního orgánu. Pro zákonnost rozhodování žalovaného je klíčové, zdali ke dni vydání rozhodnutí byla trestná činnost cizince zahlazena či nikoli. Soud nemůže souhlasit se žalobcovým dovoláváním se možné změny skutkového stavu v budoucnu, neboť pro každé rozhodování je průvodní, že se odehrává v konkrétním čase a za aktuálně platících skutkových okolností. Každá posuzovaná situace může dostát v budoucnu skutkových změn, což však není důvod pro přerušení řízení, jestliže rozhodnou otázkou (zda zahlázení trestné činnosti žalobce) lze jednoznačně posoudit.

B. Zásah do soukromého života žalobce

29. K namítanému zásahu do rodinného a soukromého života žalobce soud uvádí následující.
30. Při posuzování přiměřenosti dopadů rozhodnutí zohledňují správní orgány v souladu s § 174a zákona o pobytu cizinců zejména „závažnost nebo druh protiprávního jednání cizince, délku pobytu cizince na území, jeho věk, zdravotní stav, povahu a pevnost rodinných vztahů, ekonomické poměry, společenské a kulturní vazby navázané na území a intenzitu vazeb ke státu, jehož je cizinec státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, ke státu jeho posledního trvalého bydliště.“
31. Smyslem § 174a zákona o pobytu cizinců je, aby případné nesplnění zákonných podmínek pro určité pobytové povolení nemělo nepřiměřený dopad do soukromého a rodinného života cizince, tedy do základního práva chráněného na ústavní i mezinárodní úrovni, a také do života jeho rodinných příslušníků (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 3. 2017, č. j. 7 Azs 24/2017-29). Povinnost posoudit přiměřenost vydaného rozhodnutí

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

z hlediska jeho dopadů do rodinného a soukromého života je výrazem základního práva na respektování soukromého a rodinného života podle čl. 10 odst. 2 Listiny a čl. 8 Úmluvy, kterou je Česká republika vázána.

32. Stále však platí, že právo vyplývající z čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod není absolutní a při jeho hodnocení je třeba zvážit řadu faktorů a je zde prostor pro vyvažování protichůdných zájmů cizince a státu (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 3. 2013, čj. 8 As 118/2012 - 45). Judikatura soudů v tomto směru zohledňuje zejména: (1) povahu a závažnost dotčeného veřejného zájmu (např. závažnost porušení veřejného pořádku či trestného činu spáchaného cizincem); (2) délku pobytu cizince v hostitelském státě; (3) dobu, jež uplynula od porušení veřejného pořádku či spáchání trestného činu a chování cizince v průběhu této doby; (4) rodinnou situaci cizince (např. doba trvání manželství a jiné faktory vyjadřující efektivnost rodinného života páru); (5) počet nezletilých dětí a jejich věk; (6) rozsah, v jakém by byl soukromý a/nebo rodinný život cizince narušen (tj. vliv na ekonomický, osobní a rodinný život jednotlivce, včetně vlivu na ostatní rodinné příslušníky, kteří by jinak měli právo zůstat v hostitelském členském státě na základě samostatného pobytového oprávnění); (7) rozsah a intenzitu vazeb na hostitelský stát (příbuzní, návštěvy, jazykové znalosti apod.); (8) imigrační historie dotčených osob (např. porušení imigračních pravidel v minulosti); a (9) věk a zdravotní stav dotčeného cizince (viz např. rozsudek ESLP ze dne 31. 1. 2006, Rodrigues da Silva a Hoogkamer proti Nizozemsku, stížnost č. 50435/99; rozsudek ESLP ze dne 18. 10. 2006, Üner proti Nizozemsku, stížnost č. 46410/99). Jednotlivá citovaná kritéria je nutné posoudit ve vzájemné souvislosti a porovnat zájmy jednotlivce na pobytu v dané zemi s opačnými zájmy státu, neboť čl. 8 Úmluvy neukládá státu všeobecný závazek respektovat volbu dotčených osob ohledně země jejich společného pobytu, resp. napomáhat rozvíjení vztahu mezi nimi. Při stanovení rozsahu povinností státu je však nutno zvážit okolnosti konkrétního případu (viz rozsudek ESLP ze dne 19. 2. 1996, Gül proti Švýcarsku, stížnost č. 23218/94).
33. Jestliže vstříc shora uvedených východiskům soud posoudil případ žalobce, dospěl k závěru, že napadeným rozhodnutím bylo nepřiměřeně zasaženo do jeho soukromého života a potažmo též jeho rodinného života, neboť i bez přítomnosti žalobcovy rodiny v České republice lze spatřovat sepětí žalobce se svou rodinou, a to minimálně v ekonomické rovině.
34. K jednotlivým faktorům, které bylo nezbytné v žalobcově případě sledovat, soud uvádí následující.
35. Soud nepopírá, že spáchání trestného činu ohrožení pod vlivem návykové látky dle § 274 trestního zákoníku je společensky škodlivé, neboť předmětný trestný čin chrání život a zdraví lidí a jejich majetek, tj. základní společenské hodnoty a s nimi související práva a oprávněné zájmy. Na straně druhé však trestní zákoník tento trestný čin zahrnuje do kategorie přečinů, které se zpravidla vyznačují nižší typovou závažností. I v konkrétním jednání žalobce nelze přehlížet, že svým protiprávním jednáním nespáchal žádnou škodu, a to na majetku ani na zdraví. Uvedenému odpovídá toliko uložení peněžitého trestu a trestu zákazu činnosti. Soud tedy, aniž by jakkoli bagatelizoval škodlivost žalobcova trestního jednání, míní, že žalobce svým chováním sice porušil veřejný pořádek, avšak nikoli v závažné míře.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

36. Ku prospěchu žalobce soud hodnotil délku pobytu žalobce v České republice, neboť z obsahu spisového materiálu vyplývá, že žalobce v České republice nepřetržitě pobývá od roku 2005. Dle soudu tato délka pobytu nezanedbatelně zvyšuje intenzitu zásahu rozhodnutí do soukromého života žalobce, neboť žalobce po téměř osmnácti letech života v České republice ztrácí pobytové oprávnění. Tento dopad rozhodnutí dle soudu nemůže být kompenzován tím, že žalobce může požádat o jiný druh pobytu, jak upozorňoval žalovaný v napadeném rozhodnutí. Dle soudu nelze přehlížet, že druh pobytu, kterým žalobce disponoval a o jehož prodloužení žádal, je kvalitativně odlišný od oprávnění k pobytu, na možnost jehož získání poukazoval žalovaný.
37. K době, jež uplynula od porušení veřejného pořádku (spáchání trestného činu), soud uvádí, že tato je poměrně krátká, neboť žalobce se trestněprávního jednání dopustil v lednu 2021. Na straně druhé však soud nepomíjí chování žalobce v průběhu této doby, kdy uložený trest akceptoval, proti trestnímu příkazu nepodal odpor a peněžitý trest také vykonal. Zároveň dodržoval i trest zákazu činnosti, čemuž odpovídá skutečnost, že soud rozhodl o podmíněném upuštění od výkonu tohoto trestu. Podle § 90 trestního zákoníku je přitom podmínkou upuštění od výkonu zbytku trestu skutečnost, že pachatel trestné činnosti v době výkonu trestu způsobem svého života prokázal, že dalšího výkonu tohoto trestu není třeba. Jakkoli rozhodování trestního soudu a žalovaného nelze směšovat (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 5. 2020, č. j. 2 Azs 29/2019 – 33), tak soud nenalezl pochybnosti, které by svědčily dalšímu problémovému chování žalobce. V této souvislosti soud také zdůrazňuje, že žalobce byl odsouzen za jeden skutek, aniž se dopustil recidivy (a contr. soud odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 11. 2022, č. j. 3 Azs 235/2022 – 27, v němž kasační soud ve vztahu k žalobcem spáchané trestné činnosti zdůraznil, že je podstatné především opakování jeho trestné činnosti).
38. Na straně druhé soud akceptuje, že na přiměřenost napadeného rozhodnutí nemají žádný vliv rodinné poměry žalobce, neboť z obsahu spisového materiálu i vyjádření účastníků řízení vyplývá, že žalobcova rodina (manželka a děti) žije v zemi jeho původu. Ze stejného důvodu soud ve shodě se žalovaným spatřuje významnou vazbu žalobce na jeho domovský stát. Přesto soud nepřehlídí, že žalobce svoji rodinu zabezpečuje právě pobyt a zaměstnáním v České republice. Zamítnutí žalobcovy žádosti o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu tak má vliv na ekonomický život nejenom žalobce, ale též celé jeho rodiny.
39. Konečně soud uvádí, že ku prospěchu žalobce hovoří dodržování pravidel pro pobyt cizinců v České republice v minulosti. Z obsahu spisového materiálu vyplývá, že žalobce zde konstantně pobýval na základě platného povolení k pobytu, o které přišel právě až v souvislosti s nyní napadeným rozhodnutím. Uvedená skutečnost dle soudu svědčí, že žalobce akceptoval pravidla pobytu na území zdejšího státu.
40. Jestliže soud v souhrnu posoudil veškeré výše uvedené faktory vážící se k osobě žalobce a dopadu rozhodnutí do jeho soukromého a rodinného života, dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí není těmito dopadům přiměřené. Soud uznává, že přiměřenosti napadeného rozhodnutí hovoří skutečnost, že žalobce nežije v České republice s rodinou, naopak jeho rodina nadále žije v zemi původu, kam se může žalobce navrátit. Zároveň soud nepřehlídí, že žalobce byl shledán vinným ze spáchání úmyslné trestné činnosti, jejíž obecná společenská škodlivost je nepopiratelná. Na straně druhé však soud považuje za zásadní délku života žalobce na území České republiky a skutečnost, že žalobce na území České republiky zajišťuje ekonomickou obživu nejenom pro sebe, ale též pro celou rodinu. Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

V tomto ohledu nelze pouze poukazovat na život manželky žalobce a jeho děti v zemi původu, neboť i přes toto odloučení žalobce jasně deklaruje, že pro rodinný život je klíčový jeho ekonomický příjem z podnikatelské činnosti uskutečňované v České republice. Tento ekonomický vliv na život žalobce a délka pobytu na území České republiky dle soudu převáží nad závažností narušení veřejného pořádku. Soud nikterak nezlehčuje závažnost jím spáchaného trestného činu, na straně druhé však neodhlíží od skutečnosti, že se jednalo o výjimečné protiprávní jednání žalobce a trest, který mu byl uložen rozhodnutím soudu, vykonal (či vykonává). Z těchto důvodů nelze hovořit o tom, že by žalobce neakceptoval zdejší pravidla chování. Na základě těchto skutečností soud dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí nedostojí parametrům přiměřenosti tak, jak je stanovila shora citovaná judikatura.

VI. Závěr

41. Žalobce se svými námitkami zčásti uspěl. Městský soud proto zrušil napadené rozhodnutí pro nezákonnost dle § 78 odst. 1 s. ř. s. a vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení, v němž bude žalovaný vázán právním názorem soudu (§ 78 odst. 5 s. ř. s.). Žalovaný bude povinen v souladu s výše uvedeným posoudit přiměřenost rozhodnutí.
42. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 soudního řádu správního. Úspěšný žalobce má nárok na náhradu nákladů řízení, které sestávají ze zaplaceného soudního poplatku za podanou žalobu ve výši 3 000 Kč a z odměny advokátky za tři úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, žaloba, replika) po 3 100 Kč podle § 11 odst. 1 písm. a), d), § 7 bodu 5, § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb. (advokátní tarif), včetně náhrady hotových výdajů (3 x 300 Kč) podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu. Soud žalobci nepřiznal náhradu nákladů vynaložených na návrh na přiznání odkladného účinku (soudní poplatek ve výši 1 000 Kč), neboť tento návrh nebyl úspěšný a nejedná se tedy o účelně vynaložený náklad. Celkem tedy žalobci náleží náhrada ve výši 13 200 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 soudního řádu správního a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha, 31. května 2023

JUDr. PhDr. Štěpán Výborný, Ph.D., v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.